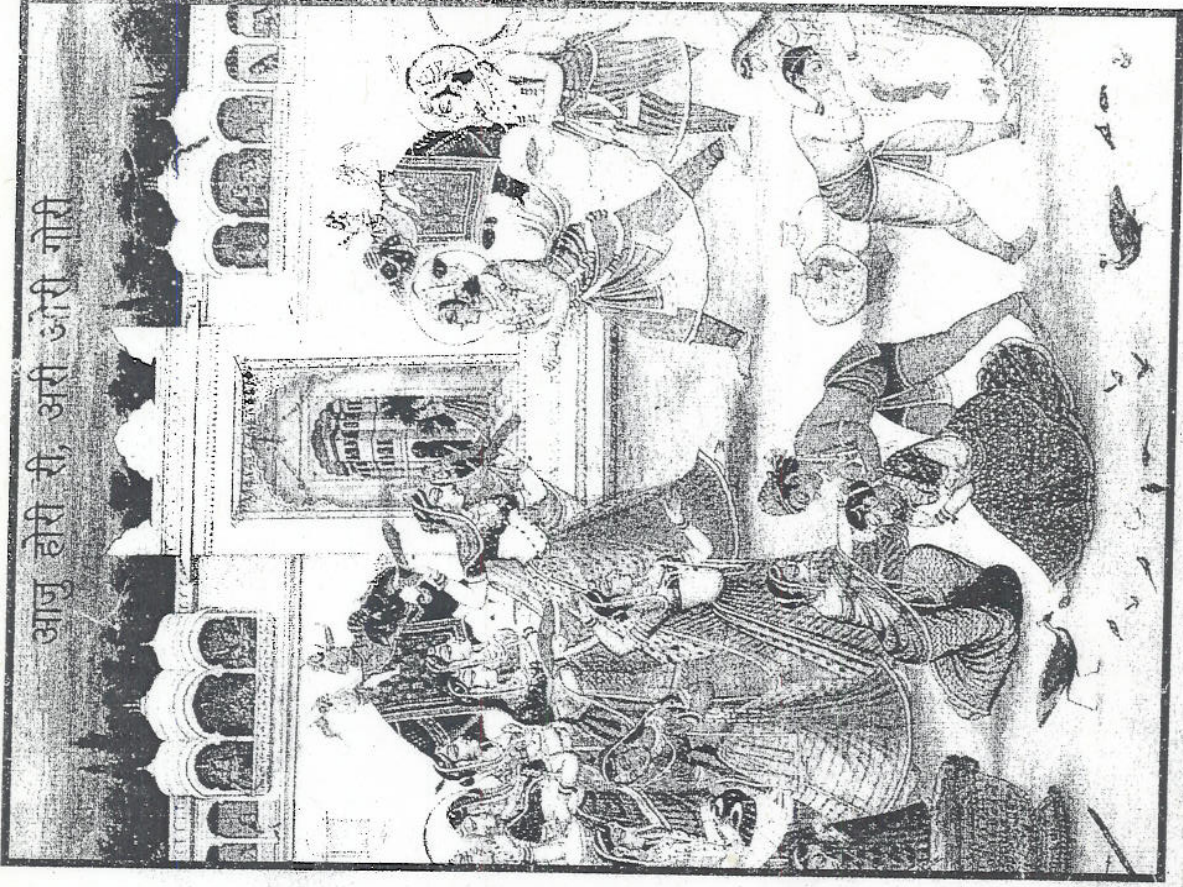


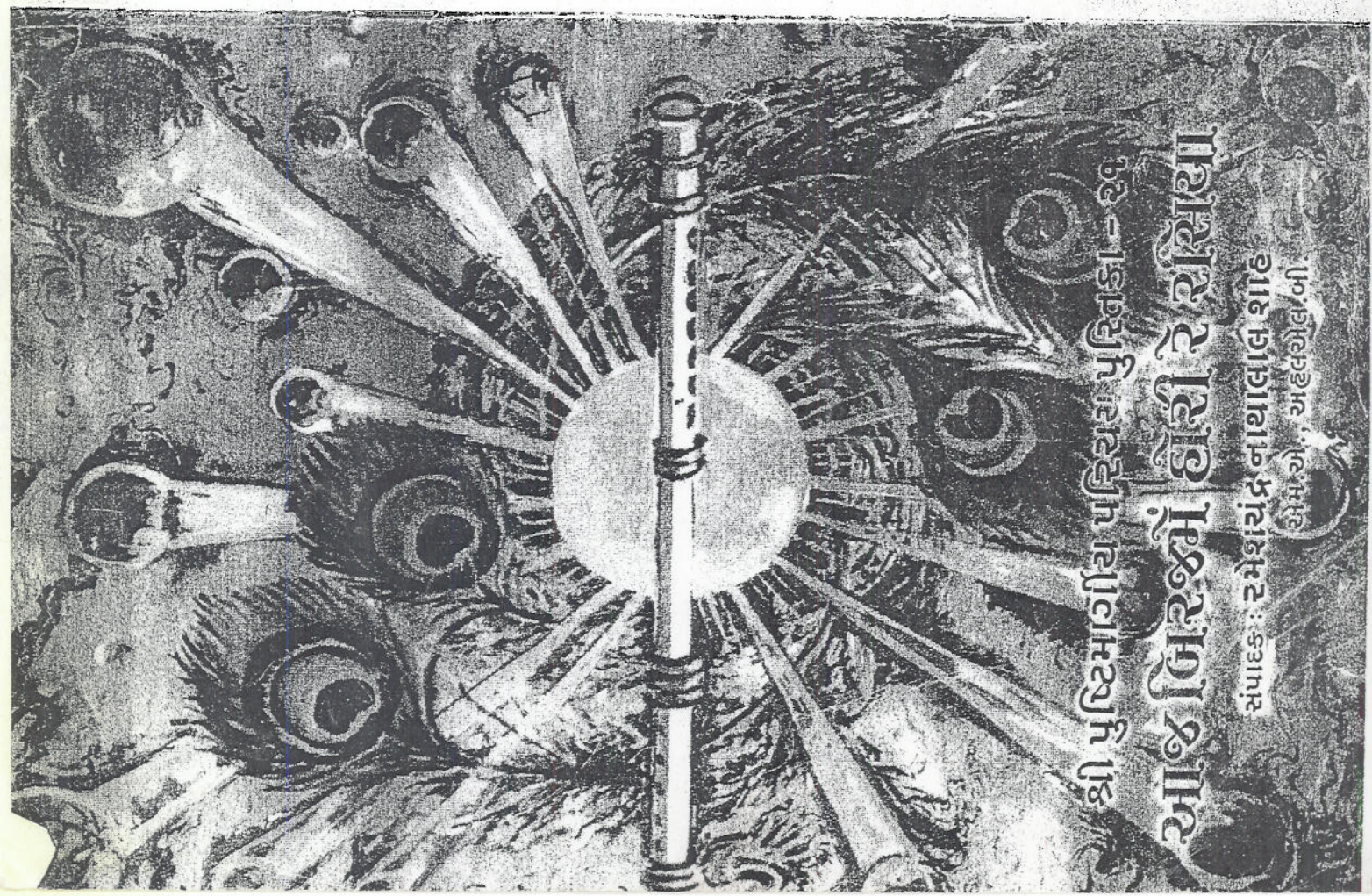
ક્રીડા  
૨૦૨૧ - ૨૦૨૧



આજુ હોરી સી, અરી હોરી ગોરી

શ્રી પુષ્ટિમાર્ગીય પરિચય પુસ્તિકા - ૨૧  
**આજ બિરજમે હોરી રે રસીયા**

સંપાદક : રમેશચંદ્ર નાથાલાલ શાહ  
એમ. એ., એલ. એલ. બી.



શ્રી પુષ્ટિમાર્ગીય પરિચય પુસ્તિકા - ૨૧  
**આજ બિરજમે હોરી રે રસીયા**

સંપાદક : રમેશચંદ્ર નાથાલાલ શાહ  
એમ. એ., એલ. એલ. બી.



992 201 1000 2

ਮੇਰੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੨ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੩ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੪ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੫ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੬ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੭ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੮ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੨੯ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੦ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੧ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੨ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੩ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੪ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੫ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੬ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੭ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੮ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੩੯ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੦ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੧ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੨ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੩ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੪ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੫ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੬ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੭ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੮ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੪੯ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੦ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੧ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੨ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੩ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੪ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੫ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੬ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੭ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੮ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੫੯ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੬੦ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੬੧ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੬੨ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੬੩ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੬੪ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੬੫ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

੬੬ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

ਮੇਰੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ

राग : वसत : जेतत रसलरे शग वल्लल रंगलीने हो । अहु विधि जुयीं  
 समाज, साज ले प्रकुलित मन कीने हो । ११ गावत गीत धमार सजे मिलि रस  
 रंगसो । आजे ताल मृदंग अंज उइ आजे तान तरंगसो । १२ सोंधो साध जवाह  
 अरगम, लेकर अंग लगावे । निरजे इप रसाव नेन लरी, रंग रंग अभीर उडावे  
 १३ केसर रंग पियकाध लरिंलरि पियकी ओर यलावे । वल्लललाव सुमन रसिकवर  
 मगन लयेजु भिलावे । १४ आरती वारति प्राणु पियापर न्योछावरि करि डारे ।  
 वल्ललहास निरणि छणिके, तन मन अपनो वारे । १५

राग काशी : अज हो मेरे ललना, प्रणाम करं श्रीवल्लल, सुमरो श्री विकुलनंद  
 हो, छिलि मिलि अरमुर जेलिये; नेक डोरी श्रीवल्लल साथ हो, छिलि मिलि  
 अरमुर जेलिये; धर आवो रंगीले लाल हो, छिलि मिलि अरमुर जेलिये. टेकं  
 अण हो मेरे ललना श्रीविकुलगुड प्रगट लये, मानो प्रगटयो पूरणुयंद हो ।  
 छिलं । ११ अण श्रीगोकुलनाथ सुडावनो, सजे मिलि जेलन आर्ध हो । छिलं  
 १२ अयं उडत अभीर गुवाल ज्यो. श्रीवल्लल छिरके नर्ध हो । छिलं  
 १३ अणं गोकुल भीयनि सांकरि, मथी है अरगम कीय हो । छिलं । १४ अणं  
 ताल मृदंग उइ भांसरी, धुमड रह्यो सिंधद्वार हो । छिलं । १५ अणं घाती उपरना  
 केसरी, केसर लीनी पाव हो । छिलं । १६ अणं जेजे जेजे प्राणुपिया, सज दिन  
 कायुन भीय हो । छिलं । १७ अणं जेजे मिलि आनंदसु, आनंद कछो न जय हो ।  
 छिलं । १८ अणं तुलसी भाव अइ मुद्रिका, गरे गुंजके डार हो । छिलं । १९  
 अणं यवनी लसनी मनसे गडी, जेनन कछो न जय हो । छिलं । २० अणं  
 श्रीविकुलके लाडिये चित्ते विये चित्ते चारि हो । छिलं । २१ अणं लाग्य जेजे  
 गुजरातिनके, उन दीनो सर्वस्व वारि हो । छिलं । २२ अणं श्रीगोकुलनाथके वारने,  
 यतुरा भलि भलि नर्ध हो । छिलं । २४



(9) राग वसंत : आँ हें ह मनं दके द्वारे । भेलन झाग वसंत पंचमी सुभसभाज विचारें ॥ १ ॥ कोउले अगर कुंकुमा केसरि काडूके मुभपर डारें । कोउ अभीर गुलाल उडावें आनंद तन न संभारें ॥ २ ॥ मोहनको गोपीनिरभत सभ नीके वदन निहारें । यितवनिमें सभही वसकीनी नागर नंदहुलारे ॥ ३ ॥ ताल मृदंग मुरली उइ बाजेँ अंजनकी जनकारें । सूरदास प्रभु रीजि मगन भये गोपवधू तनवारें ॥ ४ ॥

(१२३) राग आसावरी : भरसानेकी नवलनारी मिलि हारी भेलन आँहो । वरवट धाय जाय जमुनातट घेरे कुंवर कन्हाई ॥ १ ॥ अतिजीनी केसरि रंग भीनी सारी सुरंग सुहाई । कंचन वरन कंचुकी उपर ललकत जेभन जाँई ॥ २ ॥ केसरिकस्तुरी मलयार भ्राजन भरिभरि लाई । अभीर गुलाल ईंट भरि भामनी करन कनिक पियकाँई ॥ ३ ॥ उततें गोप सभा सभ उमगे भेल मर्या उदमाँये भाजत ताल मृदंग अंज उइ, मुरली मधुर भजजाँई ॥ ४ ॥ भेलत भेलत रसिक सिरोमणि राधाजू निकट बुलाँई । ऋषिकेश प्रभु रीजि श्यामधन वनमाला पहराँई ॥ ५ ॥

(१२४) राग आसावरी : या गोकुलके योउटे रंग रायी ग्वालि । मोहन भेलेँ झाग नेन सलोनेरी रंग रायी ग्वाली । तुरनारी आनंद भयो । सामलके अनुराग - नैन ॥ १ ॥ हुँहुँभी बाजे गड गडे । नगर कुलाहल होय उमड्या मानस घोषको । भवन रह्यो नहीँ कोय ॥ २ ॥ उइ बांसुरी सुहावनी । ताल मृदंग उपंगेँ अंज जालरी कितरी । आवज कर मुभयंग ॥ ३ ॥ उतहि समाज गोपाल के । बलियुत नंदकुमार । उत गोपी नवजोभना । अंबुज लोचन यारु ॥ ४ ॥ गारी हेट सुहावनी । प्रमुदित गोप कदंब । युवति यूथ अकत्र भये । गावत मदनविटंब ॥ ५ ॥ रतन जटित पियकाँयां कर लिये गोकुलनाथ । तकि छिरकेँ वनिता वृंदको । जे राधाके साथ ॥ ६ ॥ केसु कुसुम नियोय केँ । भरत परस्पर आनि । मृग मद योवा कुंकुमा । यारु यतुर सभ सानि ॥ ७ ॥ सुरंग गुलाल उडावहीँ । बूका भंन धूलि । यद्वि विमान सुरदेभही । देह दिसा गँह भूलि ॥ ८ ॥ भेल मर्यो अति गहगह्यो । यितवत प्रजवधू धाय । राधा रसिक गुपाल की । आसकरन बलि जाय ॥ ९ ॥

(११२) राग बिलावल : काजरवारी गोरी ग्वारी, या सांवलियाकी लगवारि ॥ निसदिन रहेत प्रेम रंगभीनी, हरि रसियासों यारी कीनी ॥ १ ॥ मदनगुपाल जानि रिजवार, नाना विधिके करत शिंगार ॥ मिलनकाज रहे अंग अंगो छेँ, सरस सुगंधन तेल तिलो छेँ ॥ २ ॥ अंजन नाहीँ भटवेँदीये. श्यामरंग नेननमें पीये ॥ गावत हूँ जशुमति ग्रह आवे, कृष्णयंत्रि अहगाय सुनावे ॥ ३ ॥ सुंदर श्याम सुनेँ ढिग आय. यितवतहीँ यित हरि लेँ जाय । कोउ कहे काडूकी न माने, अपने मनकी गाय वपाने ॥ ४ ॥ रामराय प्रभु यों समुजावे, कहि भगवान कोउ नीके गावे ॥ ५ ॥ लभिँ हन श्याम कहे निरधार, यह लगवारिन यह लगवार ॥ ६ ॥

(११३) राग बिलावल : होरी भेलेँ मोहना रंगभीने लाल । रसिक मुकुटमनि राधिका अंगअंग प्रजबाल ॥ १ ॥ कपूर कुंकुमा घोरिकेँ सुगंध संभारी । कीयो अरगज रंगको भिय मृग मद डारी ॥ २ ॥ रतन भयित करमें लई कंचन पियकारी । छिरकत कुंवर किशोरको यंद्रावली नारी ॥ ३ ॥ भरत गुपालेँ भामिनी लकजोरा लकजोरी । कोउ करते मुरली लई कोउ पीत पिछोरी ॥ ४ ॥ ललिता ललित वचन कहेँ इगुवा देहुँ प्यारे । के राधेकेँ पाय परो नैननकेँ तारे ॥ ५ ॥ इगुवामें मुरली लई रसवस पिय प्यारी । नवल जुगल केँ रूप पर जन विचित्र बलिहारी ॥ ६ ॥



(૧૪૧) રાગ ધનાશ્રી : રંગલેરી છબીલે નયના રસભરે નયના નાયત મુદિત અનેરે । ખંજરીટ માનો મહામત્ત દોઉ કેસે હું ઘિરત ન ઘેરે ॥ ૧ ॥ શ્યામ શ્વેત રાતે રંગ રંજિત માનો ચિત્ર ચિતેરે । કુંભનદાસપ્રભુ ગોવર્ધનધર શ્યામ સુભગ તન હેરે ॥ ૨ ॥

(૧૪૨) રાગ ધનાશ્રી : નેંક મોહોંડો માંડન દેહો હોરીકે ખિલૈયા । જો તુમ ચતુર ખિલાર કહાવત અંગુરિનકો રસ અધરનકો રસ લેહો ॥ ૧ ॥ ઉમડે ઘુમડે ફિરત રાવરે સકુચત કાહેહે હો । સૂરદાસ પ્રભુ હોરી ખેલો ફગુવા હમારો દેહો ॥ ૨ ॥

(૧૪૩) રાગ ધનાશ્રી : હોરીકે રંગીલે લાલ ગિરિધર રંગ મયાયો । કેસરિ સુરંગ ગુલાલ અરગજા મદન વસંત જગાયો ॥ ૧ ॥ તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ બીના હોરી રાગ જમાયો । સુનિ નિકસી ગ્રહગ્રહતે સુંદરિ હાવ ભાવ ફલ પાયો ॥ ૨ ॥ આવત ભાવત ગારિન ગાવત રસ ભરિ લાલ ખિલાયો । શ્રી વિઠલ ગિરિધર યુવતિનસોં હોરી ત્યોહાર મનાયો ॥ ૩ ॥

(૧૭૦) રાગ કાફી : હોરી ખેલેં શ્યામ સંગ નવલ વામ વૃષભાન વામ ધનનનન । સંગ લિયે ગ્વાલ બાલ બાજત ડફ તાલ ઉડત ગુલાલ ફનનનન ॥ ૧ ॥ ઉત બની યુવલાજ દિયેં બેંદી આડ ભાલ ગાવે મુખ ગારી એક મનનનન । જુરી હેં સકલ નારી પકરે મુરારી લીને પટ ઉતારી આંજે દગનનન ॥ ૨ ॥ ભરે રંગમાટ અતિ વિવિધ ભાંત ઘટ મારત સાંટ સનનનન । ભીજે હે રંગ ચીર રહે સરીર ત્રિય દેહો દરસ લાગે લાજ નયનનન ॥ ૩ ॥ ફગુવા મંગાય દિયાં મન મનાય લિયો કુંવર કુંવરિ એક મનનનન । સૂરદાસ પ્રભુ નિરખ દંપતિસુખ વારવાર બલ ચરનનન ॥ ૪ ॥

(૧૭૧) રાગ કાફી : આજ હરિ વ્રજયુવતિન પકરે । પહલી રિસ હોરીકે મિસ મન ભાયો સો જુ કરે ॥ ૧ ॥ મોરમુકુટ પીતાંબર મુરલી યે સબ સાજ હરે । પહરાઈ ચૂરી ચૂનરિ બેંદી દે દગ કજરે ॥ ૨ ॥ ચરન ધૂંધરા કર કંકન બાજુબંદ બાંહે ધરે । સીસ ફૂલ નાસાવેસરિ હરિ મોતિન માંગ ભરે ॥ ૩ ॥ તૃણાવર્ત ઉપતે ડાયોં તબ નહીં નેંક ડરે । સો હરિ પરે વ્રજયુવતિનકે વસ હાહાખાત ખરે ॥ ૪ ॥ કરન કામ કહ નંદ જશોદા કીયે સે વ્હેનિદરે । સૂરદાસ પ્રભુ છલતે ન છૂટે છૂટે જબ પાંચ પરે ॥ ૫ ॥

(૧૭૨) રાગ કાફી : પીતાંબર કાજર કહાં લગ્યો હો । લલના કોનકે પોંછેહેં નયન ॥ ધુ૦ ॥ કોનકે ગ્રહ નેહરસ પાગે વેગોરી કછુ ઓર । દેહુ વતાય કાન રાખતિ હોં એસે ભયે ચિતયોરે ॥ ૧ ॥ અધરન અંજન લિલાટ મહાવર રાજત પીક કપોલ । ઘુમિ રહે રજની જાગેસેં દુર તન કામકલોલ ॥ ૨ ॥ નખ નિશાન રાજત છતિયનપર નિરખો નયન નિહાર । જુમ રહી અલકેં અલબેલી પાગકેં પેંચ સંવાર ॥ ૩ ॥ હમ ડરપેં જસોદાજુકે ત્રાસન નાગર નંદકિશોર । પાયપરેં ફગુવા પ્રભુ દેહો મુરલી દેહુ અકોર ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય ગોકુલકી ગોપી જિન હરિ લીને હરાય । નંદદાસ પ્રભુ કિયે કનોંડે છાંડે નાય નયાય ॥ ૫ ॥

(૧૭૩) રાગ કાફી : અરી વહ નંદ મહરકો છોહરા બરજ્યો નહીં માનેં । પ્રેમલપેટી અટપટી ઓર મોહિ સુનાવે દોહરા ॥ ૧ ॥ કેસે કે જાઉં દુહાવન ગૈયા આયે અઘોરે ગોંહરા । નખસિખ રંગ બોરે ઓર તોરે ગરેકો ડોહરા ॥ ૨ ॥ ગારી દેદે ભાવ જનાવે ઓર ઉપજાવે મોહરા । ગોવિંદ પ્રભુ બલવીર વિહારી પ્યારી રાધાકો મીત મનોહરા ॥ ૩ ॥



(૧૯૦) રાગ સારંગ : અરે કારે પ્યારે રતનારે ભોંરા વદનકમલ કે લોભી । ફિરત પરાગ હેત તબહીતે ઉપજત કલિકા ગોભી ॥ ૧ ॥ ફૂલ રહે દુમ ડાર ડાર ગુક ભાર કુસુમ મકરંદ । તાહિ છાંડ પિયો ચાહત તુમ સુધા કિરણ મુખચંદ ॥ ૨ ॥ જો તુ હો હી તૃષાઆતુર તો રહિબ અલકલરલાગ । પુનિ વિશ્રામ કિયો ચાહે તો ચિબુક ગાઠ ખગખાગ ॥ ૩ ॥ જો ઉન્મત્ત ગાન કરે તો શ્રુતિપથ લગ ગુંજાર । ક્યો ભટકે વ્રજ બન વન વીથન યહ નિશ્ચય ઉર ધાર ॥ ૪ ॥

(૧૯૧) રાગ સારંગ : અરે કુમલાને આનન મોહના ક્યો ફિરત અનમને આજ । વીતત જાત ખ્યાલ હોરી કો વિસર ગયો સબ કાજ ॥ ૧ ॥ યહ ખેલ બાહિર ગરિયારે વિફરિં નયે બસ ઉનકો સાજ । કહા ભયો જો હે શિર ઉપર મદન ગરીબનિવાજ ॥ ૨ ॥ સેવા ફાગ ચતુરાઈ કેબલ જુર ચલ્યોહ સુરત સમાજ । કૃષ્ણજીવન લછીરામકે પ્રભુહરિ દિન દૂલ્હે વ્રજરાજ ॥ ૩ ॥

(૧૯૨) રાગ સારંગ : માઈ મેરો મન મોહો સાંવરે મોહિ ઘર અંગના ન સુહાય । જ્યો જ્યો આંખિન દેખિયે મેરો ત્યો ત્યો જીય લલયાય ॥ ૧ ॥ હેલી મનમોહન અતિ સોહનો ઈત વહે નિટસ્યો આય । મોહિ દેખ ઠાડો ભયો વહ ચિતયો મુર મુસકાય ॥ ૨ ॥ રૂપ ઠગોરી ડારકે ચલ્યો અંગ છબિ છેલ દિખાય । નયન સેન દે સાંવરો મન લે ગયો સંગ લગાય ॥ ૩ ॥ લોક લાજ કુલ કાનકી જિંચ કછુ ન ઠીક કહરાય । કે લે ચલ મોહિ શ્યામપે કે શ્યામ હિ આન મિલાય ॥ ૪ ॥ પ્રાણ પ્રીતિ પરવસપરે અબ કાહુકી ન વસ્યાય । રસિકબાલ નંદલાલપે રસિક સદા બલજાય ॥ ૫ ॥

(૧૯૩) રાગ સારંગ : હોહોહોરી ખેલન જૈયે જાય ખિલૈયે કુંવરકન્હેયે । અપને સંગતે ફૂટ પરેછિન વાહિ ન્યારે ન પત્યૈયે ॥ ૧ ॥ બહુત ગુલાલ કેસર રસ લે સમાજ ખિલારતન ઘેયે । અપને રંગમેં ઐસેં બોરિયે શ્યામરંગ ઢુંઢ્યો નહિ પૈયે ॥ ૨ ॥ એકતન એકમન હોય સખીરી બાંહ પકર વાકો સીસ નવૈયે । ભાજ ચલે તો તારી દે હુંસ સબ વ્રજમેંરી વાહી લજૈયે ॥ ૩ ॥ ફગુવાકે નિસ ફેંટ પકરકે મૃદુ મુસિકાય વદન તન ચહિયે । જગન્નાથ કવિરાયકે પ્રભુસોં હિલમિલકેં રસ સિંધુ બઢેયે ॥ ૪ ॥

(૧૯૪) રાગ નટ : બહોરિ ડફ બાજન લાગે હેલી ॥ ધ્રુ૦ ॥ ખેલત મોહન સાંવરો હો કિહિં મિસ દેખન જાય । સાસનનદ વૈરિન ભઈ અબ કીજે કોન ઉપાય ॥ ૧ ॥ ઓજત ગાગર ડારીયે યમુનાજલકે કાજ । યહમિસ બાહિર નિકસકે હમ જાય મિલેં તજિ લાજ ॥ ૨ ॥ આઓ વછરા મેલિયે વનકો દેહિ વિડાર । વે દેહેં હમહી પઠે હમ રહેંગી ઘરીં દેચાર ॥ ૩ ॥ હાહારી હોજાતહોં મોપેં નાહિન પરત રહ્યોં । તૂ તો સોચત હી રહી તેં માન્યો ન મેરો કહ્યો । ૪ ॥ રાગરંગ ગહગડ મચ્યો નંદરાય દરબાર । ગાય ખેલ હસ લીજિયે ફાગ બડો ત્યોહાર ॥ ૫ ॥ તિનમેં મોહન અતિ બને નાયત સબે ગ્વાલ । બાજે બહુવિધ બાજહી રૂંજ મુરજ ડફ તાલ ॥ ૬ ॥ મુરલી મુકુટ બિરાજહી કટિપટ બાંધે પીત । નૃત્યત આવત તાજ કે પ્રભુ ગાવત હોરી ગીત ॥ ૭ ॥

(૨૨૧) રાગ ગોરી : ગોરી ગોરી ગુજરિયા ગોરીસી પ્યારીતે મોહે નંદલાલ । ખેલનમેં હોહોજી મંત્ર પઠ ડાર્યો તેંજુ ગુલાલ ॥ ૧ ॥ તેરી સોંઘેસની અંગિયા ઉરજનપર ઓર કટિ લહેંગા લાલ । ઉઘરજાત કબહુંક ચલનમેં જેહરઠિંગ એડીલાલ ॥ ૨ ॥ તૂ સકલ શ્રિયનમેં યોં રાજતહેં જ્યોં મુક્તનમેં લાલ । ન્યાય ચર્તુભુજકો પ્રભુ મોહો અધર સુધારસ લાલ ॥ ૩ ॥



વસંત ધમાર ❖ ૫૭

(૨૨૨) રાગ ગોરી : છેલછબીલો ઢોટા રસભર્યો વાકી ચિતવનિ ભોંહમરોર । ખેલનમે બહુછંદ ફંદકર લજુ ગયાં ચિતચાર ॥ ૧ ॥ અરી વહ બન બન આવે વેણુ બજાવે ગાવે ચટકમટક કી ગાર । હોહો બોલે ગલિયન ડોલે હસત સખા કિલકાર ॥ ૨ ॥ હોં ઠાડી અપને દારે ભોરે થોરોસો ઘૂંઘટમાર । આંખિનમાંઝ ગુલાલ મુઠીભર ગયો અચાનક ડાર ॥ ૩ ॥ વાકેબડરે નયના મધુરે બેના કઠ્ઠો કછૂક મુસિકાય । શ્રીવિઠલ ગિરિધરન ગયે મેરેહિયરે ચટક લગાય ॥ ૪ ॥

(૨૨૩) રાગ ગોરી : ખેલત ફાગ ગોવર્ધનધારી હોહોહોરી બોલત વ્રજબાલક સંગે । આઈ બન નવલ નવલ વ્રજસુંદરિ સુભગ સંવાર સુઠ સેંદુરમંગે ॥ ૧ ॥ બાજત તાલ મૃદંગ અઘોટી આવજ ડફ સુર બીન ઉપંગે । અધરબિંબ કૂજે વેણુ મધુર ધ્વનિ મિલત સમસ્વર તાનતરંગે ॥ ૨ ॥ ઉડત અબીર કુંકુમા બંદન વિવિધ ભાંત રંગમંડિત અંગે । કુંભનદાસ પ્રભુ ત્રિભુવનમોહન નવલ રૂપ છબિકોટિ અનંગે ॥ ૩ ॥

(૨૨૪) રાગ ગોરી : શ્રીવલ્લભકુલમંડન પ્રગટે શ્રીવિઠલનાથ । જે જન ચરણ ન સેવત તિનકે જન્મ અકાથ ॥ ૧ ॥ ભક્તિ ભાગવત સેવા નિશદિન કરત આનંદ । મોહન લીલા સાગર નાગર આનંદકંદ ॥ ૨ ॥ સદા સમીપ બિરાજે શ્રીગિરિધર ગોવિંદ । માનિની મોદ બઢાવે નિજજનકે રવિચંદ ॥ ૩ ॥ શ્રી બાલકૃષ્ણ મનરંજન ખંજન અખંજ નયન । માનિની માન છૂડાવે બંક કટાક્ષન સેન ॥ ૪ ॥ શ્રીવલ્લભ જગવલ્લભ કરુણાનિધિ રઘુનાથ । ઓર કહાં લગિ બરનો જગવંદન યદુનાથ ॥ ૫ ॥ શ્રી ઘનશ્યામલાલ બલ અવિચલ કેલિ કલોલ । કુંચિત કેશ કમલ મુખ જાનો મધુપનકે ટોલ ॥ ૬ ॥ જો ચરિત્ર બખાને શ્રવણ સુને મન લાય । તિનકે ભક્તિજુ બાઢે આનંદ ઘોસ વિહાય ॥ ૭ ॥ શ્રવણ સુનત સુખ ઉપજત ગાવત પરમ હુલાસ । ચરણકમલ રજ પાવન બલહારી કૃષ્ણદાસ ॥ ૮ ॥

(૨૨૫) રાગ ગોરી : પ્રથમ સીસ ચરણન ધર વંદો શ્રીવિઠલનાથ । દશધા ભક્તિ ઓર ચાર પદારથ જાકે હાથ ॥ ૧ ॥ ભૂતલ દ્વિજવપુ ધાર્યો ત્રિભુવનપતિ જગદીશ । ઉપમાકો કોઉ નહી જયજય ગોકુલકે ઈશ ॥ ૨ ॥ કલિકે જીવ ઉધારે નિજજન કિયે સનાથ । ભવસાગરતે બૂડત રાખે અપને હાથ ॥ ૩ ॥ નામદેય સિરપરસકલ કર ટારે પાપ । સેવારીતિ બતાઈ સેવક વ્હૈકે આપ ॥ ૪ ॥ શય્યા ભૂષણ વસન સિંગાર રચેહે બનાય । નંદનંદન અપને મુખ ભોજન કરતહે આય ॥ ૫ ॥ માયાવાદ નિવારે થાપે પૂગબ્રહ્મ । મારગ પુષ્ટિ પ્રકાશો ઓર રાખે સબકર્મ ॥ ૬ ॥ શ્રીગિરિધર ગુણસાગર મહિમા કહી ન જાય । શ્રીગોવિંદ કરુણાનિધિ કીડત અપને ભાય ॥ ૭ ॥ શ્રીબાલકૃષ્ણ અતિસુંદર શોભાકો નહિ પાર । જગવંદન ગોકુલપતિ નિજજરનકે ઉરહાર ॥ ૮ ॥ શ્રીપતિ શ્રીરઘુનાથજૂ દેત અભય વરદાન । મહારાજ યદુનાથજૂ કત મધુર સ્વર ગાન ॥ ૯ ॥ શ્રીઘનશ્યામ સદા સુખદાયક કરો પ્રણામ । સબ મિલ ખેલત હરખત વ્રજજન મન અભિરામ ॥ ૧૦ ॥ શ્રીવૃંદાવન અતિ શોભિત યમુના પુલિન તરંગ । હસત પરસ્પર કુંકુમ કેસર છિરકત અંગ ॥ ૧૧ ॥ શ્રીગિરિધર સંગ ખેલત ઉર આનંદ ન સમાય । બાજત તાલ પખાવજ યુવતીજન મંગલ ગાય ॥ ૧૨ ॥ સુર કસુમન વરધાકરે બોલત જયજયકાર । માણિકચંદ પ્રભુ યહ વિધિ ગોકુલ કરો વિહાર ॥ ૧૩ ॥

(૨૨૬) રાગ ગોરી : શ્રીગોકુલગામ સુહાવનો સબ મિલ ખેલે ફાગ । મોહન મુરલી બજાવે ગાવે ગોરી રાગ ॥ ૧ ॥ નરનારી એકત્ર વ્હે આએ નંદ દરબાર । સાજે જાલર કિન્નરી આવજ ડફ કઠતાર ॥ ૨ ॥ યોવા ચંદન અરગજા ઓર કસ્તૂરી મિલાય । બાલગોવિંદકો છિરકત શોભા વરણી ન જાય ॥ ૩ ॥ બૂકાવંદન કુંકુમા ગ્વાલન લિયે અનેક । યુવતી યૂથપર ડારહી અપને અપને ટેક ॥ ૪ ॥ સુર કૌતુક જો થકિત ભયે થક રહે સૂરજચંદ । કૃષ્ણદાસ પ્રભુ વિહરત ગિરિધર આનંદ કંદ ॥ ૫ ॥



મન્થો નંદરાય દરબાર । ગાય ખેલ હસ લીજ્યે કાગ ખડો લોકાર । પા તિનમે  
મોહન અતિ બને નાયત સખે ગ્વાલ । બાજે બહુવિધ બાજલી રંગ મુરજ ઉક  
તાલ । દા મુરલી મુકુટ વિરાજલી કટિપટ બાધે પીત । નૃત્યત આવત તાજ કે પ્રભુ  
ગાવત હોરી ગીત । ૭ ૧૬૮

રાગ : સોરઠ : મેરો ખોલે ખોલન ખોલેરી એ ડ્યોઈ ડોલે । પે'ડો તક ઠાડો રહે  
ધૂંધટ હસ ખોલે । ૧૧ કાહૂકી ગહત બાંહ કાંહૂસોં કહત નાહ તેરો । કાહૂસો નયન  
સેન કાહૂ વદત વેન અનેરો । ૨૨ કાહૂકે બગર બય કાગ ખેલિ આવે । કાહૂકે અનુ-  
રાગ ભર્યો મુરલીમે' ગાવે । ૩૩ મોપે' નહીં રહ્યો જત કાસોં કહોં હેલી । ઠીક ઈઠ પીઠ  
દઈ પ્રીતિ પે'ડ પેલી । ૪૪ નિહુર વચન સુનતે આય સન્મુખ હરિ ભાજ્યો । તેરોઈ  
રૂપ મેરે ઉર વસાય રાખ્યો । ૫૫ નિરખ વધૂ વિવશ લઈ દેહ દશા ભૂલી । પ્રજપતિકે  
સંગ સુરત મદન ડોલ જુલી । ૬૬ ૧૬૯

રાગ : ગોરી : હોહોહો હોરી ખોલે' નંદકુંવર મદમાતો ડોલે' । ૧૧ સાખા  
વૃંદસંગ લીયે' આવે' । પ્રજનારિન મનમોહ બઢાવે' । ૨૨ કેસર ભરી કનક પીયકાઈ ।  
છિરકત શ્યામ યુવનિત મનભાઈ । ૩૩ સુરંગ શુલાલ અખીર ઉડાવે' । માલવ રાગ સરસ  
સ્વર ગાવે' । ૪૪ વિવિધ સુગંધ અરગબ કીનો । મનમોહન સખ ગ્વાલન દીનેાં । ૫૫  
તાલ મૃદંગ પટહ ઉક બાજે' । શ્રવણ સુનત ધ્વનિ ધનજિય લાજે' । ૬૬ વૃંદાવન યમુના  
તટ સોહે । સખહિનકો મન ગિરિધર મોહે । ૭૭ પ્રેમસિંધુ વરણોં કહાંતાઈ । રસના  
વિધિને એક બનાઈ । ૮૮ યહ લીલા પ્રજજનમન લાવે' । ગોકુલચન્દ ચરણુ રજ  
ગાવે । ૧૦૧ ✽ ૨૩૪

રાગ : રાયસો : સકલકુંવર ગોકુલકે નિકસે ખેલન કાગ । હરિ હલધર મધ્યનાયક  
અતિ અનુરાગ । ૧૧ ખોલન બૂકાવંદન રોરી હરદ શુલાલ । બાજત મધુરે મહુવર  
હિયે ભાજર ભરેહે' સુગંધ । ૨૨ હસત હસાવત ગાવત છિરકત કિરત અખીર । ભીજ-  
તન શોભિત રંગરંગ રંજિત ચીર । ૩૩ કૂલનકી કર ગેંદુક કરત પરસ્પર માર ।  
કાંઈ લટપટી વિખર પરત ધનસાર । ૪૪ કોલાહલ ગ્વાલનકો સુન ગોપિકા અપાર ।  
લન ટોલન નિકસી કર સોલહે શૂંગાર । ૫૫ રુપમાધુરી જિનકી કવિપે' વરણી ન જાય ।  
હેંસચીરતીર'લા પગહૂ પરત લજ્ય । ૬૬ અતિ સરસ સ્વર ગાવત કોઈ ઝીલ કોઈ  
તિન્હે' સુન્યોં નહીં લાવત વીનાનાદ કઠોર । ૭૭ લલિત ગલી ગોકુલકી હોત  
વિધ કેલ । અગર સહિત કુંકુમકી અણી ધરણી પર રેલ । ૮૮ ગયો શુલાલ  
યહ ભયે મુરસદન સુરંગ । માનો ખુરખેહ ઉડી હે સેના સજ અનંગ । ૧૦૧  
વનિતા વદનન પર કૃષ્ણાગરકો પંક । પરિપૂરણુ ચંદનતે માનો રવે રવે ચલ્યો



કવંક ૧૧૧ છિરકત હેરિ નાના રંગ શોભિત ગોપિત ગાત । માન ઉમગ્યો અંતરો  
 અંચલ પ્રેમ યુગ્મ ૧૨૨ બોલે ગ્વાલ બરાતી હમારે હરિકો વ્યાહ । દુલહનિ ગોપ  
 કિશોરી મોહન સખકો નાહ ૧૨૩ યહ સુન ગોપી કોપી હલધર પરકે જય । અંબને  
 દગછાંડે મૃગમંદ મુખ લપટાય ૧૨૪ બહોરસિમિટ સખ સુંદરી ઘેર મહનગોપાલ ।  
 કનકદલી મંડલમે' શોભિત તરુચુ તમાલ ૧૨૫ તવ વૃષભાન કિશોરી હરિ ભર લીને  
 અંક । કહી ન જાત તા સુખકી માનો નિધિ પાઈ રંક ૧૨૬ વરણુ સકે કો હરિકે  
 અગણિત ચરિત્ર વિચિત્ર । જહીં તહીં ભાંત ગદાધર રસના કરો પવિત્ર ૧૨૭ રકુ

રાગ । રાયસો : મિલજુ ડંડા રસ ખેલહીં નંદરાયજૂકી પોર । આનંદસો મન  
 ભર રહ્યો નવલ કિશોરી કિશોર ૧૧ । લટકત કિરકત રગમજે ઈત ગોપી ઉત ગ્વાલ ।  
 માનો છુટી મહનકી મત્તગજનકી ઢાલ ૧૨ । ગારી દેત સુહાવની ઈત સખ ગોપિકા નાર  
 ઉત સખહોલે બોલે બાલક નંદ કુમાર ૧૩ । બાજે બહુવિધ વાજે તાલ મૃદંગ ઉપંગ ।  
 આંઝ ઝાલર કિનરી મુરલી ડક મુખયંગ ૧૪ । ચોવા ચંદન છિરકહીં અખીર શુભલ  
 સુરંગ । ખેલત ખેલ ગહગદ્યો લાડલી લાલન સંગ ૧૫ । મૃગમદ કેસર ઘોરકે લીને  
 કર લપટાય । આયકા આવત ફરતે ભાજત મુખહિ લગાય ૧૬ । તખ વૃષભાન દુલાર  
 પકરે મહનગોપાલ । માનો કંચનવેલી લપટી રયામ તમાલ ૧૭ । જૂમ રહી ચહુ દિશતે  
 નેંક ન રાખત લાજ । માનો ભૂતલ ઉદ્યો નક્ષત્ર સહિત ઉડુરાજ । કાજર લોચન  
 આંજકે કટિપટ લેહિ ઉતાર । આલિંગન પિય દેત હે ચે સખ પ્રજકી નાર ૧૮ ।  
 ગિરધર અધર સુધાકો કોઈ પીવત ન અધાય । હાહાખાઉ તો છાંડે ખ્યારીકોં સિરનાય  
 ૧૨૦ । ઝટકત ગતિ મોતિનલર બૂઝત ચિખુક ઉઠાય । મનમાન્યો ફગુવા લિયો પીતાંબર  
 દિયો આય ૧૨૧ । શ્રીગોકુલગામ સુહાવનોં કીની બહુવિધ કેલિ । ચિરજિયો દુલહ  
 દુલહનિ મિલ મન્મથદલપેલિ ૧૨૨ । સિમિટ સકલ પ્રજવાક્ષી સૂરસુતા ચલે નહાન ।  
 વિમલ વસન તન પહરે દેત બિપ્રન બહુદાન ૧૨૩ । કુસુમ વૃષ્ટિ સુરપતિ કરે લીલા  
 દેખે આય । શ્રીવલ્લભ ચરણ પ્રતાપતે કૃષ્ણદાસ મુખ ગાય ૧૨૪

રાગ : માર્ધ જૈજૈવંતી : આજતો મોહન સંગ રંગભરી ખેલોંગી । લોક લાજ  
 પાયનસોં પિછાંડી ખેલોંગી ૧૧ । નિદરોંગી આરજ પંથ ન ડરોંગી । નિધરક અંકવાર  
 પિયાકોં ભરોંગી ૧૨ । કેસકે રંગ રંગીતો કરોંગી । વેસરિમોતિકાજે ફગુવાકોં અરોંગી  
 ૧૩ । લલિતત્રિ ભંગી રસ ઢરન ઢરોંગી । રતિપતિરણ પ્રજપતિસોં ભરોંગી ૧૪ । રકુ

રાગ : કલ્યાણુ : નવલકુંવર પ્રજરાયકે લાલ ખેલત રસ ભરે હોરીહો । ગોર  
 શ્યામ તન રાજહીં આર બલમોહનકી જોરીહો ૧૧ । ઉંચે ચઢ જખ ટેરિયો સુવલ  
 શ્રીદામાભાઈ । શ્રવણ સુનત સખ ધાઈયો આર બોલત કુંવર કન્હાઈ ૧૩ । મંદિરતે સખ  
 સજ ચલે જય જુર સિંધપોરી । મોહન મુરલી બજાઈયો સુનત પ્રજવધૂ દોરી ૧૩

ચહુ ।  
 વેણુ ર  
 હસ હ  
 કૃષ્ણકે  
 ઘેર ર  
 કિશો  
 મત્યો  
 આંગે  
 ગાલ  
 ૧૧૧  
 જય  
 રહી  
 નેહ  
 મન  
 યાર  
 વિહ  
 ખે  
 ઘાટ  
 સક  
 આ  
 લગ  
 કા  
 લે  
 રા  
 ચા  
 ૧૪



જીવ્યો દગન કુરંગ ૧૮૧ ચંચલ ચપલ કહાં લોં વરણોં મેટ્યો માનતરંગ ૧ અંગ નખસિખ પ્રકટ દેખિયત સિર મુક્તાફલ મંગ ૧૯૧ કળહુક દેખદેખ પિયકો મુખ નાયત સકલ સુધંગ ૧ બીચ બીચ વચન વિવિધ મુખ ખોલત ફજત માનો વિહંગ ૧૧૦ કળહુક મુખ સરસિજ પર ફેરત અતિ ચંચલ દગ લુંગ ૧ કળહુક ધાય અધરસ પીવત ચિત્ત ઉપજ્યો રતિ રંગ ૧૧૧ યહ વિધ પિય સંગ ખેલત મેટ્યો ડસી મેન લુગંગ ૧ અતિ રસમદ કષ્ટુહિ નહિ જનત લઈ ભાવપરપંગ ૧૧૨ યહ લીલા સુમિરત રસિકન મન હરિપદ રતિ અતિ અનિષંગ ૧ શ્રીવદ્દલ પદ કમલ વિમલ મતિ ગાવત ઉડત તરંગ ૧૧૩

૨૫૪

રાગ : નાયકી : ગાવત ધમાર આઈ વ્રજકી સુકુમાર નારં ૧ ચિત્ર અંકિત ડક સંવાર તૃણ ટકોર અંગુરીઠાર બજવત રિઝવાર ગ્વાર ૧૧૧ સુન નિકસે સુધરરાય અર્ભક લીને ખુલાય શંખ શૂંગ ચંગ ઉપંગ મહુવર બંસી સહનાર ૧ ઘુધરુ ઘંટા ઘડિયાલ કંસતાલ કઠતાલ હુંદુલી મૃદંગ રાગ હોત નંદ દ્વાર ૧૨૧ ચોવા મૃગમદ ગુલાલ મુખ મંડિત કિયે ગોપાલ કેસરકે અતનપુજ કંચન કર સીસવાર ૧ સહયરી સમીપ આય છિરક રહી હારહાર ૧૩૧ અતિ વિચિત્ર ખાલમિત્ર વિરહત મિલ યુવતિ યૂથ ગાવતહેં સુર સંયૂત હોરી કે ગીતાકર ૧ ગુરારીદાસ પ્રભુ ગોગાલ ફગુવા દીનો સંભાર દે અસીસ ઉત્તર ચલી રૂપ માધુરી નિહાર ૧૪૧

૨૫૫

રાગ : અડાનો : ખેલતહેં વ્રજમેં હરી હોરી ૧ ગ્વાલ ખાલ લલના સંગ લીને દેત કૂક મિલ વ્રજકી ખોરી ૧૧૧ અરગજવાદ કુંકુમા કેસર અંદન વંદન રોરી ૧ સરસ કુલેલ અખીર અરગજ સુરંગ ગુલાલ લિયેં સર ઝોરી ૧૨૧ સુરમંડલ મુખ ચંગ પખવાજ વિચ સુરલિ મધુર ધ્વનિ ઘોરી ૧ શ્રવણ સુનત આઈ વ્રજસુ દરિ સંગ લિયે વૃષભાનકિશોરી ૧૩૧ ગાંવત ફાગ રાગ કેદારો નાયત રંગ ભરે દુહુ ઝોરી ૧ તિહિં અવસર પકરે શ્રીદામા આંજન નયન કહત હો હોરી ૧૪૧ રત્નજટિત આબૂષણ અંગર ઔર દર્ષ હસ પીત પિછોરી ૧ દેત અસીસ ચલીં સખ ગોપી નંદસુવન યુગયુગ જીવોરી ૧૫૧ કુસુમન વૃષ્ટિ કરત ઈન્દ્રાદિક આયે ખેલ ફિર સિંધ પોરી ૧ ગોકુલનાથ વારત તન મન ધન બલબલ બલબલ કિનોરી ૧૬૧

૨૫૬

રાગ : અડાનો : આવેં રાવલકી ગ્વાર નાર ગોકુલતે ખેલ ૧ શિથિલ અંગ લલિજત મેન મોહન રંગ રંગે નયન પીકલીકઅરચી એન કિયેરતિકેલ ૧૧૧ અંસન અવલંગ પાંતિ પ્રકુહિત લપટાત જત હસન દશન કાંતિ જુહી જ્યોં ન રહી ફેલ ૧ પુલકિત ઈત રોમપાંતિ સોંધે સખ સગવગાત કેસરકે રંગ સિંધુ પ્રેમલહરિ ખેલ ૧૨૧ સખ વેશ નવકિશોરી મન્મથકી મટક મોરી પ્રીતમ અનુરાગ ફાગ ખઠી રંગ રેલ ૧ વ્રજપતિ રિઝવાય પાય અચયો રસ મન અધાય ભોન ગોનકાજરાજ હંસનગતિ પેલ ૧૩૧ ૨૫૭

રાગ : કેદારો : ખેલત મોહન રાધા હોરી ૧ ઈતહી ગોપિકા જુર જુર આઈ ઉત ગ્વાલ

મુંડ  
ક્રમ  
સોન  
માર  
માં  
સહ  
સં  
શ્રી  
હં  
સા  
ખાં  
ભાં  
સાં  
સુ  
સર  
સર  
અ  
૬  
૭  
૮  
૯  
૧૦



(306) राग काफ़ी : सांवरें मोडि रंगमें भोरी । बैयां पकर मेरी सिरकी गगरियां छीनके सिरतें ढोरी । रंगमें लालन रसभस कीनो डारी गुलालकी जोरी । गावत लाग्यो मुभतें छोरी ॥ १ ॥ आय अयानक मिल्योर उगरमें तब निरभ्यो नंदकोरी । भर मुज ले मोडि पकरकेँ ज़वनने भरजोरी । माला मोतियनकी तोरी ॥ २ ॥ मर्यादा मेरी कछु ना राभी कही अेक भांत ठगोरी । तब एनको मं आंभ टिभाई मत जानो मोडि भोरी । जानूं तेरे यितकी योरी ॥ ३ ॥ मेरो ज़ोर प्रभु कछु न यलत हैकंयुकीकी उसतोरी सूरदास प्रभु तिहारें मिलनकु रसियाने रंगमें भोरी । गँध में नंदकी पौरी ॥ ४ ॥

(307) राग : राधावर भेलत छोरी । नंदगामके ग्वाल एते उत भरसानेकी गोरी । उँक करताल भजवत गावत केसर कुंकुम घोरी । परस्पर रंगमें भोरी ॥ १ ॥ गावत गारी गंवार मानों नव नागरी नवजोवन जोरी । नंदलाल भडो रसिया है उमतेँ करत भरजोरी । ङागुनमें कोनकी योरी ॥ २ ॥ दशों दिशमें गुलाल घुमउ रह्यो काहून लभ न पर्योरी । औयक आय धाय यंद्रावलि ललितादिक सभ दौरी । गह्यो कुंवर भरजोरी ॥ ३ ॥ मोरमुकुट वनमाल मुरलिका पीतांबर लियोछोरी । त्मामिन भेष बनाय करत उँ नंदरायकीछोरी । बनीछभी कामकभोरी ॥ ४ ॥ देदे तारी नयावत ग्वालिन अपनी अपनी ओरी । वा दिनकी सूध भूल ललारे यमुना तट यीर उर्योरी । आज सभ्नी वाद पर्योरी ॥ ५ ॥ कृष्ण रंग इगुवा जो त्मामतो देकर बहुत निछोरी । है आधीन वृषत्मान सुताके विनति करे करजोरी । देउ अपनो कर छोरी ॥ ६ ॥

(२७८) राग काफ़ी : नेह लाग्यो मेरो श्याम सुंदरसों ॥ टेक ॥ आयो वसंत सभ्नी बन कूले भेतन कूली है सरसो । मैं चीरीभई पियाके विरहसों निकसत ताण एधरसों । कछो ज़ाय अंसीधरसों ॥ १ ॥ ङागुनमें सभ छोरी भेलत है अपने अपने भरसों । पियके वियोग जोगन व्हे निकसी धूर उडावत करसों । यली मथुराकी उगरसों ॥ २ ॥ उँधो ज़ाय द्रारकामें कछियो एतनी अरज मेरी उरिसों । विरहव्यथासों जियरा उरत है जभतेँ गये उरि घरसों । दरस देभनको उँ तरसों ॥ ३ ॥ सूरदास मेरी एतनी अरज है कृपासिधुं गिरिधरसों । गहरी नदिया नाव पुरानी अबके उँबारो सागरसों । अरज मेरी राधावरसों ॥ ४ ॥

(२७९) राग कल्याण : वल्लभलाल रसालके भेलत रंग रह्यो । अेक छिरकत अेक रही जुक अेकन अरगजा कर लह्यो ॥ १ ॥ सभ मिल अभीर उडावे जो परस्पर नयनन नेह नयो । पियकाई भर भरजू यलावत वल्लभदास प्रभु रस ठयो ॥ २ ॥

(२४०) राग कल्याण : रंगन रंग छोडो छोरी के । कोउ तलो बुरो जिन मानो । मनमोहनके मन मोहनकोँ श्रीवृषत्मान किशोरी है ॥ १ ॥ छोरीमें कडाकडा नहीं कछियत यामें कडा कहु कछु योरी है । कृष्णजवन लछीरामके प्रभुसों जो कछियें सो थोरी है ॥ २ ॥

(२४१) राग कल्याण : श्रीगोवर्धनराय लाला । प्यारे लाल तिहारें यंयल नयन विशाला । तिहारें उर सोहें वनमाला । यातेँ मोडि रही व्रजभाला ॥ ध्रु० ॥ भेलत भेलत तहां गये जहां पनिहारिनकी वाट । गगार ढोरें सीसतेँ कोउ भरन न पावे घाट ॥ १ ॥ नंदरायके लाडिले बल असो भेल निवार । मनमें आनंदभर रह्यो मुभ जोवत सकल व्रजनार ॥ २ ॥ अरगजा कुंकुम धोरकेँ प्यारी लीनों कर लपटाय । अयकां अयकां आयकेँ त्माज्ज गिरिधर गाल लगाय ॥ ३ ॥ यड विध छोरी भेलही व्रजवासीन संग लगाय । गोवर्धनपर रुप पर जन गोविंद बलबल ज़ाय ॥ ४ ॥



❖ રસીયા ❖

(૩૦૮) રાગ રસીયા : નેક આગે આ શ્યામ તો પૈ રંગ ડારું । રંગ ડારું તેરે મરવટ મોપે ગાલન પૈ ગુલયા મારું ॥ ૧ ॥ એડી ટેડી પગિયા બાંધૂ પગિયા પૈ ફુલરી પારું । પુરુષોત્તમ પ્રભુકી છબિ નિરખે તન મન ધન જોબન વારું ॥ ૨ ॥

(૨૭૯) રાગ કાફી : કાના ધર્યો રે મુકટ ખેલે હોરી । ઈત શ્યામ લઈ પિચકારી રંગ ભર ઉત શ્યામા કેસર ઘોરી ॥ ૧ ॥ હાથન લાલ ગુલાલ ફેંટભર મારત હૈ ભરભર ઝોરી । ચંદ સખી ભજિ બાલકૃષ્ણ છબિ તેરે વદનકમલ પર ચિતધારી ॥ ૨ ॥

(૨૮૦) રાગ કાફી : દરશન દે નિકસ અડામેતે । ઉમા રમા ઈંદ્રાણી ભવાની જાકે નિકસી હૈ નખચંદ્ર છટામેતે ॥ ૧ ॥ રાધેજી નિકસ અટા ભઈ ઠાડી માનો નિકસ્યો હૈ ચંદ ઘટામે તે । પુરુસોત્તમ પ્રભુકી છબિ નિરખત માનો માખન નિકસ્યો મઠામેતે ॥ ૨ ॥

(૨૮૧) રાગ કાફી : આજ બ્રજમે હોરી હૈ રસીયા । બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ ઓર નગારેકી જોરી રે રસીયા ॥ ૧ ॥ ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદર કેસર રંગ ઝકઝોરી રે રસીયા । ચંદસખી ભજ બાલકૃષ્ણ છબિ ચિરજીવો યહ જોરી રે રસીયા ॥ ૨ ॥

(૨૮૨) રાગ કાફી : હોરી આઈરે મોહન પર રંગ ડારો । નૈનન અંજન દેમન રંજન યાકે કાન પકર ગુલયા મારો ॥ ૧ ॥ કેસરમે બોર કરો રંગ ગારો સહેન રહે યહ તનકારો । બંસી લેહૂ ઈનાય સ્યામકી ફીર પાછે નોછાવર વારો ॥ ૨ ॥



❖ (३०८) राग वसंत : नित आयो कर तोपै सभ राज । सासहू राज सुसरहू राज कडा करै बलमा पाज ॥ १ ॥ उरदकी दार गेंहुके कुलका बेंगनको साग यनाकी भाज । पुरुषोत्तम प्रभुकी छबि निरभें रसियासों मेरो मन राज ॥ २ ॥

(३१०) राग वसंत : भनि आयो छैला डोरी को । मल्ल काछ सिंगार धर्यो डेवाकेडेंटा सीस मरोरीको ॥ १ ॥ वाके सोधें भयो उपरना सोहै वाके माये बेंदा रोरीको । पुरुषोत्तम प्रभु कुंवर लाडिलो यह रसिया या गोरीको ॥ २ ॥

(३११) राग काफ़ी : भरजोशु जसोदाज कान्छा । मैं यमुना जलभरन जातही मारग निकस्यो आना । भरजतही मेरी गागर झोरि ले अभीर मुभ साना ॥ १ ॥ मेरो लाल पलनामें जुल तहें भाल कडे नादाना । ये कया जाने रसकी बतयां कया जाने भेलजहाना । कहां तुम भूली जाना ॥ २ ॥ तुम सांथी तुमरो सुत सांथो डमही करत सभ भडाना । सुरदास प्रजवासिन त्यागे प्रजसे अनत न जाना । करो अपना मनमाना ॥ ३ ॥

(३१२) राग वसंत : झाग भेलन भरसाने आये हें नटवर नंदकिशोर । घेर लई सभ गली रंगीली छाय रही छबि छटा रंगीली । उइ ढोल मृदंग बजाये हें बंसीकी घनघोर ॥ १ ॥ जुर मिलकें सभ सभियां आछ, उमड घटा अंभरमें छाछ, जिन अभिर गुलाल उडाये हें भारत भरभर जोर ॥ २ ॥ लै रहै योट ग्वाल ढालनपै, केसर कीय मलें गालनपै, हरियल बांस मगाये हें यलन लगे द्रुहुं ओर ॥ ३ ॥ भई अभीरकी घोर अंधियारी, दीसत नाहीं नर अरु नारी, राधे सैन यलाये हें पकरे माभन योर ॥ ४ ॥ जो लाला घर जानों याडो, तो डोरीको इगुवा लावो, श्यामनें सभा बुलाये हें बांटत भरभर जोर ॥ ५ ॥ राधेजूके डाडा भावो, सभ सभियन के घर पहुंयावो, घासीराम जश गाये सैं भयो कविताको दोर ॥ ६ ॥

(३१३) राग वसंत : यलो भरसाने भेलें डोरी । उंचो गाम भरसानों कछियत जहां बसें राधा गोरी ॥ १ ॥ पांच भरस के कुंवर कन्हैया सात भरस राधा गोरी । योवा यंदन और अरगजा केसर गागर भर डोरी ॥ २ ॥ छतते आये कुंवर कन्हैया उत आछ राधा गोरी । सुरदासप्रभु तिलारे मिलन कुं यिरंजव रहो यह जोरी ॥ ३ ॥

(३१४) राग वसंत : आवे अयक मेरी भापरमें डोरीको पिलार । अयक अयक मेरे अंगना आवे, आप नाये और मोछि नयावे । ननदुल देभे मेरी भोल किवार ॥ १ ॥ डारत रंग करत रस बतियां, सडजडि सडज विपट जाय छतियां, यह घरी तेरो लगवार ॥ २ ॥ जाने कहां सार डोरीकी, जाने बहुत घात योरीकी, आपिर तो गायनको ग्वार ॥ ३ ॥ साविगराभनें क हंसि भोले, कपट गांठ छियराकी भोले, विपटत डोय गरे को डार ॥ ४ ॥

(३१५) राग वसंत : अयक आय अंगुरी पकरी याने केंसी करी । अंगुरी पकर मेरो पहुंयो पकर्यो, कितहुं जाछ गिरारौ सकरो, विपटन लाग रही घरकी ॥ १ ॥ छतियन कीय दछ केसरकी, जटपट गूंज भुली वेसरकी, मोतिन माल भली भिभरी ॥ २ ॥ जो कहुं ननद सुनेगी मेरी, डोरीकी भाते सभ तेरी, अभियन भीय गुलाल भरी ॥ ३ ॥ साविगराम देभियत भारो, श्रीमुभ यंद्र कमरिया वारो, अंतर को कारो सगरो ॥ ४ ॥

(३१६) राग वसंत : आज प्रजमें डोरी रे रसिया डोरी रे <sup>रसिया</sup> <sup>रसिया</sup> <sup>रसिया</sup> डोरी रे, उतते आये कुंवर



कन्हेया धतते झाधा गोरीरे ॥ १ ॥ उउत अभील गुलाल कुंकुमा, केसर गागर ढोरी रे । बाजत ताल मृदंग  
भांसुरी और नगारे की जोरी रे । कृष्णजवन लछीरामके प्रभुसों इगुवा लियो भर जोरी रे ॥ २ ॥

(३१७) राग वसंत : युंदरिया रंगमें जोर गयो कान्हा अंसी बारो मैदधि वेयन जात वृंदावन बैयां  
पकरि मरोर गयो ॥ १ ॥ वृंदावनकी कुंजगलिनमें दधि की मटुकिया डोर गयो । यंद्र सभी भज बालकृष्ण  
छभि चितवनीमें चित योर गयो ॥ २ ॥

(३१८) राग वसंत : रंग में रंग दध बांछ पकरि लध लाजन मरि गध डोरी में, धकली भाज दध  
डोरीमें डुरमत लाज गध डोरीमें यटकदार योलीमें सरवट परि गध डोरीमें ॥ १ ॥ युंदर रंग जोरी डोरीमें,  
पियकाध मारी डोरीमें । छे के श्याम निशंक अक भुज भरि लध डोरीमें ॥ २ ॥ गाल गुलाल मल्यो डोरीमें,  
भोतन लर तोरी डोरीमें, लोक लाज भूटी पै कान्हा धरि दध डोरीमें ॥ ३ ॥ भरजोरी कीनी डोरीमें, असी  
भुरी भरि डोरीमें । धासीराम पीर सब तनकी डर लध डोरीमें ॥ ४ ॥

(३१९) राग वसंत : डोरी भेलन आयो श्याम आज यहि रंगमें जोरोरी । कोरे कोरे कलश मंगाय  
के वामें केशर धोरोरी । लोक लाज कुलकी मर्यादा इगुन में तोरोरी ॥ १ ॥ मुभपे केसर मलो करो कारे  
के गोरोरी । डाय जोरके करो विनती याकी तनियां तोरोरी ॥ २ ॥ सब सभियां जुरि मिले के याकूं मग  
में धरोरी । रतन जटित पियकाध याके सन्मुभछोडोरी ॥ ३ ॥ डरे भांसकी भांसुरिया याहि तोरि मरोरोरी  
। यंद्र सभियों कडे आज अनि अयो भोरोरी ॥ ४ ॥

(३२०) राग वसंत : मत मारो, दगन की योट रसिया, डोरीमें मेरे लागि जायगी । अबकी योट अयाय  
गध डूं करि धुंघटकी ओट ॥ १ ॥ सास सुनें मेरी ननद लडेगी, तुममें भरे बडे जोट । पुरुषोत्तम प्रभु  
वहां जाय भेलो, जहां तिहारी जोट ॥ २ ॥

(३२१) राग वसंत : मैते सोय रही सपनें में, मोपें रंग डार्यो नंदलाल । सपने में श्याम मेरे घर आये,  
गवाल बाल कोध संग न लाये, पौढि पलकापे मेरे संग टटोरन लागे मेरो अंग, दध पियकाध भर भर  
रंग । दौडा । पियकाध के लगत ही मो मन उठी तरंग । जैसे मिसरी कंद की कोध पी लध भंग । मानों  
पी लध भंग गाल मेरे कर दिये लाल गुलाल ॥ १ ॥ भुले सपने में मेरे भाग, कि मेरी गध तपस्या जाग,  
मनाय रही इसि इसि इग सुडाग । दौडा । इसि इसि इग मनावती यरन पलोडत जाँ । धन्य धन्य या  
रेणुकों फिर असी नहि पाँ । फिर असी नहि पाँ, भरि सुपनेमें मालामाल ॥ २ ॥ धतने में मेरे भुल  
गये, दौड नैना, देभूं तो कछु लैना न देना, परी पलका पै मैं पछितात, भीउत रहि गध दौड डाय, मनकी  
मनमें रहिगध छै आयो परभात । अजयो इरजको गजर तब रहे तीन ढाक के पात । तीन ढाक के पात  
रहि कंगालिन की कंगाल ॥ ३ ॥ डोरी को रस रसिकही जाने, रस कूं कूर कडा पछियाने । जो रस भरसे व्रज  
के माँछि, सोरस तीन लोक में नाँछि, देभते ब्रह्मादिक ललयाय । दौडा । ब्रह्मादिक ललयावते धन्य धन्य  
व्रजवाम । गोवर्धन दश विसे में द्विजवर धासीराम । द्विजवर धासीराम सदावे, कहे रंगिले भ्याल ॥ ४ ॥

(३२२) राग वसंत : इगुना तू जाय मतरें डोरी के भिलैया यार । जो इगुना तु जायगो रे मरुंगी  
ऊडर विष भाय ॥ १ ॥ इगुना कूल गुलालको रे धूप लगे कुम्हलाय । रसिया को घर सामध गोरी की  
लाल किंवार । लयक लयक गोरी जल भरै मल मलि रसिया न्हाय ॥ २ ॥



(उ२३) राग गोरी : छोरी भेली न जाय मेरे नननमें पियकारी दई । भोयगारी दई, छोरी भेली न जाय ॥ १ ॥ क्यों रे लंगर लंगराई भोसों कीनी केसर कीय कपोलन दीनी, लें गुलाल ठाडो मृदु मुसक्याय ॥ २ ॥ ओयक कुयन कनय कुमकुमा मारे, रंग सुरंग सीसतें ढारे, यह उधम सुन ननदी रिस्थाय ॥ ३ ॥ नेकन कान करत काँकी, नजर दुरावत बलदाँकी । पनघटतें घरलों बतराय ॥ ४ ॥ झागुनके दिन दूनो अकडे, सालिश्राम कौन याहि पकडे, अंगलपट हंस हाडा भाय ॥ ५ ॥

(उ२४) राग उभीर : श्रीविठ्ठल राजकुमार भेले छोरेयां । केसरभीनी पाग वागो केसरियां ॥ १ ॥ सोंधो उडे जकजोरके गुलालकी पोटरियां । दैत धडाधड मार झूलनकी छडियां ॥ २ ॥ अक आवे अक जाय बाजे नेपुरियां । वृंदावन बलि बलि जाय गोकुलकी गलियां ॥ ३ ॥

(उ२५) राग वसंत : छोरी भेलोंगी श्याम संग जाय सजनी मेरे भागनतें झागुन आयो । वो भीजवें मेरी सुरंग युनरीयां । में भीजवुंगी वाकी पाग । योवा यंदन ओर अरगज रंगकी परत झूडार । लाज निगोडी रडों याडे जावो मेरे डेयामें भयो अनुराग । आनंदघन भेलों सुधर बालमसों मेरो रडीयो भाग सुडाग ।

(उ२६) राग वसंत : भरसानेमें मडल लाडिलीके । आसपास वाके भागबगीया बिय बिय पेड यमेली के ॥ १ ॥ भिल्यो भाग गुलाब भोगर बियबिय पेड माधुरी के । नंदगांमर्त मोहन आये संग सभा हें भराभरके । पुरुषोत्तम प्रभुके संग भेलत ऐसे भेल बिलारीके ॥ २ ॥

(उ२७) राग वसंत : दरसन डे मोरमुगुट वारे । अरु कटि राजत सुभग काछिनी इरकत पीरे पटवारे ॥ १ ॥ वृंदावनमें धेनुं यरावे बाजत बंसीवटवारे । पुरुषोत्तम प्रभुके गुणगावें शेषसडस मुभ रसना डारे ।

(उ२८) राग वसंत : यल्यो आरे लाल मेरी पलकनमें । आव निशंक शंक जिनमानों, प्यारे नथ उरजावुं तेरी अलकनमें ॥ १ ॥ तुम रीजे मेरे नवल जोबना मेरो जया डे तेरे तिलकनमें । वृंदावनछित रुपमाधुरी सभ ग्वालन के लरकनमें ॥ २ ॥

(उ२९) राग वसंत : ब्रजकी तोय लाज मुकुटवारे । यंद सूरज तेरो ध्यान धरत हें, ध्यान धरत नवलभ तारे ॥ १ ॥ ईद्रने कोप कीयो ब्रज उपर तभ गिरिवर कर पर धारे । पुरुषोत्तम प्रभुकी छबि निरभत गाय गोपके रभवारे ॥ २ ॥

(उ३०) राग वसंत : मेंतो मलुंगी अभीर तेरे गालनमें । मल गुलाल आंभें आंजूंगी योटी गुडुंगी बालनमें ॥ १ ॥ आज कसर सभ दिनकी निकासूं बँदी दई तेरे बालनमें । पुरुषोत्तम तोय पकर मंगाँ भीर बनूं ब्रजबालनमें ॥ २ ॥

(उ३१) राग वसंत : रसीया रसले झागको । उधरि परेगी प्रीत नंदके यह दिन हें अनुरागको । लोग यवाव करत घर घर प्रति तूतो उमारे गांवको । पुरुषोत्तम प्रभुसों मिल भेलों मानुंगी भाग सुडागको ॥ २ ॥

(उ३२) राग वसंत : गोकुलको ठाकुरडो भेले छोरियां । ललिताको भागोडो बिराजे केसरियां । शिरपर धरी मटुकीयां उरपर दौडनीयां । दधिदान दे घर जावो ठीठ ग्वाल नीयां । दधिदान केसो डोय रे सुनोडो मन मोडनीयां । मेरो झगुवा देहु गंमार मांगे ग्वालनीया । धन सूरदास बल जाय बजावे कोडनीयां ॥ १ ॥



(उउउ) राग वसंत : उड़ बाजे बाबा नंदधरके । यलो सभी भील देभन जैये छैल चिकनीया नागरके ॥ १ ॥ अरु बाजत हें ढोल दमामा , सुनीयत धाव नगारनके । नायत गावत करत कुलावत संग सभा हें बराबरके । पुरुषोत्तम प्रभुके संग भेलत जभमारत धरभारनके ।

(उउ४) राग वसंत : आज यांडी वसछेल हमारी नगरी । ब्रजनारी तेरे रहें बहु तेरी सो तो देभ सोत मोय जरे सगरी ॥ १ ॥ पुरुषोत्तम प्रभु भले मिले हो, तोय नहि उमेरो ज्ञान देउंगी आज रेन सगरी ।

(उउ५) राग वसंत : मृगनैनी नार नवल रसीया । बडीबडी अभीयां नेननमें सुरमा, तेरी टेढी चितवन मेरे मन वसीया । अतलस कों याके लेहेंगा सोहे जुमक सारी मेरे मन वसीया, छोटि अंगुरिन मुंदरी सोहे याके भीय आरसी मनवसीया । याके बांउभरा बाजूबंद सोहे, याके छियरें छार छिपत छतीयां । रंगमहेलमें सेज बिछाई याके लाल पलंग पररंग तकीया । पुरुषोत्तम प्रभु देभ विवस भये सबे छोउ ब्रजमें वसीयां ।

(उउ६) राग वसंत : गहरे कर यार अमलपानी । यल भरसानें करें तेरी मिजबानी, तेरी भांग मिरयकी मेंजानी । तोडी करेंगे डोरीको रसीया हम डोयगे तेरे अगवानी । पुरुषोत्तम प्रभुकी छभि निरभत तेरे मनकी हम जानी ।

(उउ७) राग वसंत : ठाडी रहे ग्वालिनी मद्माती । यह अवसर डोरीको डेरी । हमतुम भेलें संग सांती ॥ १ ॥ भूल गयो धर गेल हमारी, ले लगाय अपुनी छाती । पुरुषोत्तम प्रभु हंसत उसावत, ब्रजवनिता सब गुन गाती ।

(उउ८) राग वसंत : वृंदावन मोहन दधिलूटी । कहां तेरो छार कहां नकवेसर कहां मोतीयनकी लर टूटी ॥ १ ॥ गोकुल मेरो छार मथुरा नकवेसर कुंज गलिनमें लरटुटी । सूरदास प्रभु तिहारें मिलनकुं सर्वस्व दे ग्वालिन छुटी ॥ २ ॥

(उउ९) राग वसंत : दरसनधो नाथ धजधारी । तिहारें दरसनकों मन तलइत हें । तीन लोक मडिमा भारी ॥ १ ॥ ब्रज छोउ मेवाउ वसाई अ मेवाउ लगी प्यारी । सूरदास प्रभु तिहारें मिलनकुं मंदिर भीर भई भारि ॥ २ ॥

(उउ०) राग वसंत : नंदके द्वार मयी डोरी । उतमें ठाडे कुंवर कन्हैया छत ठाडी राधागोरी ॥ १ ॥ पांय भरससे कुंवर कन्हैया, सात भरस राधागोरी । छायन लाल गुलाल ईंट भर, डारत हें भरभर जोरी । सूरदास ब्रजवासीन कारन अवियल रहियो यह जोरी ॥ २ ॥

(उउ१) भेलन दे मोहे डोरी रसीया । जनेन देउंगी गलि राभुंगी मेरी काडेकुं बडीयां मरोरी रसीया ॥ १ ॥ सब सभी भील डोरी भेलें, मं कडा कीनी योरी रसीया ॥ २ ॥ योवा यंदन ओर अरगज केसर गागर भर डोरी रसीया ॥ ३ ॥ कृष्णजवन लछीरामके प्रभुसों इगुवा लीयो भर भरजोरि रसीया ॥ ४ ॥

(उउ२) राग वसंत : सांवरों अजहू नहिं आयो । लिभीयें पतियां छतियां लगाउं उद्वव सभा पठायो । कडा करुं विसवास रहूगी फिर सन्देस न आयो; मोछि विष घोर पिवायो ॥ १ ॥ कूर अकुर कहां सो आयो



जब दर्शन पावे, अधरांभृतको भोग लगावे, करि महेमानी अब मत यूके समय न वारवार ॥ १ ॥ छिरटेकी योकी करि डेलि, नेहको यंदन यरय नवेली, दीक्षा ले बन जैयो येली, पुतरिन पलंग बिछाय पलककी करले बंद किवार ॥ २ ॥ जो कछु रसिया कहे सो करियो, सास नणंदको डर परिलरियो, सोलह कर बत्तीस पहरियो, दे दे दाम सूम की संपत्ति जवन है दिन यार ॥ ३ ॥ सभते तोर नेहकी डोरी, जमना पार उतर यल गोरी, निरधरक भेल्यो करियो डोरी, श्याम रंग यहि जाय जा दिना हो जाय बेडो पार ॥ ४ ॥

(३४७) कैसे आयो मेरी बापरिया बता दे कान्हा मोय । मैं तो अपने यौबारेमें रही पलंग पर सोय । आय अयानक मोय जगायी अकल गध कहां भोय ॥ १ ॥ जो कहुं सास सुनैगी मोरी बहुत इज्जतो होय । यहांते निकस तुरंत तुम जाओ मैं समजाऊं तोय ॥ २ ॥ ले गागर यमुनापे आऊं वांछी मिलियो मोय । भेले झाग परस्पर उम तुम कडा करेगो कोय ॥ ३ ॥

(३४८) जै जै गोवर्धन नाथ तुम भक्तन छितकारी । मुकुट मुरली वाले गिरिराज राभो जन अपनेकी लाज । आप हो भक्तनके सिरताज । दोहा : कृपा आपकी से रहे अन्न धन और कुटुम्ब । भक्तिसे मुक्ति मिले धन्य तरलटी लुम्ब । पूजा लई छिनाय ईन्दने कियो गर्व भारी । जय० ॥ १ ॥ भीयमे भरी मानसी गंग । लहरकी अद्भुत उठे तरंग । करत स्नान पाप होय भंग । दोहा ) वत्सासुरको कृष्णने मारो धरणि पछार । याही कारण प्रभुके मनसे प्रगट भई जलधार । कार्तिक वटी अमावसको जुरे है दीपमान भारी ॥ २ ॥ करे जो अक रात जागरण, कभी न होय जन्म और मरण, जवे निश्चय श्रीकृष्णकी शरण, दोहा : करे परिक्रमा जो कोई कुंड कुंड ले पान । जन्म सुझल हो जायेगो सुनियो यतुरसुजान । कर दे नैया पार नाथ है गिरिवर गिरिधारी ॥ ३ ॥ यही उद्वज्जकी अर्दास, सदा गोवर्धन दीजो बानी, रहूं मैं सब गुनियोको दास । दोहा : सब गुनियोको दास हूं, कीजे माफ कसुर । वार वार वर मांगहुं बन हो व्रजकी धूर । घासीराम जूगल जोरी पै जाऊं बलिधारी ॥ ४ ॥

(३४९) काना पियकारी मत मार मेरे घर सास लडेगी रे । सास डुकरिया मेरी जोटी, गारी देगी ना देगी मोडे रोटी, देराणी जेठाणी मेरी जन्मकी बेरन शुभा करेगी रे ॥ १ ॥ जाय जाय जूठ पियासो बोले, अककी यार, यारकी सोले, नणद बडी बढमाश पियाकी कान भरेगी रे ॥ २ ॥ कछु न भिगडे श्याम तुम्हारो, मोको होयगो देशनिकारो, गारी दे दे व्रजकी नारी मेरी हंसी करेगी रे ॥ ३ ॥ हा हा भाय पड़ं तेरे पैया, डारो श्यम मति गलबलियां, सूर श्याम मोतीनकी माला टूट पडेगी रे ॥ ४ ॥

(३५०) मारि गयो पियकारी मेरे सररररर मेरी भीर । डिरे नंदलाल संग लिये ग्वाल, करे व्रज बालनको बेडाल । गावे नित नव नये नये जयाल, धुंधट मेरो भोल के गालन मल्यो गुलाल, छतियन हाथ बढायके तोरी मोतिन माल, बिभर गये डगर में मोती भररररर मेरी भीर ॥ १ ॥ अयक आंभिनमें लय्यो अभीर, कराकि दग भर आये मेरे नीर, जानि को सके पिराई पीर, गिरिधरकी मुस्कायन लभि धर्यो गयो ना धीर, सुधि बुधि मोछि ना रही व्याकुल लयो शरीर, लभि कर्तव्य लगी में कांपन धररररर मेरी भीर ॥ २ ॥ निहारे हसि हसि नंदकुमार, यटक योलीकी दई भिगार, बढावे नित नई मोसो रार, लगी लगन छूटे नहीं जाको जासो नेह कहे घासी धनश्यामसो हस हसके यो लेह या घरमें अब ना रहवेकी अरररर मेरी भीर ॥ ३ ॥

(३५१) वृषभानकी लली (२) सामलियासो नेहा लगाय के यली । आओ रे नंदके तू उमारी गली,



केसर लगाईं लावा तेरी पगडी ॥ १ ॥ मटकी दही दूधसो भरी, ठाडे रडियो लालजो मै कबकी भडी ॥  
 २ ॥ नैननमें कुंजरा मुभमें पान, छोटीसी उंभरमें राधा भडोर गुमान ॥ ३ ॥ हाथोंमें गजरा गुलाबकी  
 छडी रंग महलमें राधे जु भडी वृंदावनमें रय्यो हे विलास, यह सुन गावें स्वामी माधुरीदास ॥ ४ ॥

(उप२) पकरोरी व्रजनार कन्हैया छोरी भेलन आयो हे । संगमें अति उत्पाती ग्वाल, हाथ पियकारी  
 ईंट गुलाल । कमोरी रंगनकी भर लायो हे..... पकरोरी व्रजनार.... ॥ १ ॥ भाग नहीं जाय अेक हुं  
 ग्वाल, मलो मुभ उपर गोबर गाल । भडे भागिन ते झगुन आयो हे... पकरोरी व्रजनार... ॥ २  
 ॥ ईंटते लियो गुलाल निकार, दियो राधाके उपर डार, सभिनके मोहडें दिये बिगार, सभिनने उल्ला भुभ  
 मयायो हे ॥ ३ ॥ उडायो भरि भरि मुठि गुलाल व्हे गये धरती बाहर लाल, दाव व्रजगोपिनने जभ  
 पायो हे पकरोरी व्रजनार.... ॥ ४ ॥ धाय कर मोहन पकरे जाय, गालपे गुलया दिये जमाय, किशोरी  
 रही मंद मुस्काय नंदको घुंघट मार मयायो हे ... ॥ ५ ॥

(उप३) नष्टदियाकुं आपे आसन जोगीका, जल भरुं की पछी जाउं ॥ १ ॥ ताती ताती जलेभी और  
 हाथमें रकेभी, मैं तो जोगीडा जिमावन जाउं ॥ २ ॥ सिरपर घडा और घडा पर जारी, मैं तो जोगीडा  
 पीवावन जाउं ॥ ३ ॥ पक्का दौ पानका रसीला भीडलां, मैं तो जोगीडा भवावन जाउं ॥ ४ ॥ युन युन  
 कलियां सेज बनाई, मैं तो जोगीडा पोढावन जाउं ॥ ५ ॥ सारी सरस कसभ को लेंडगा, मैं तो जोगीडा  
 टिभावन जाउं ॥ ६ ॥ गोरी गोरी बहियां हरि हरी युडिया मैं तो जोगीडा रीजावन जाउं ॥ ७ ॥ वा  
 जोगीने मेरी बैयां मरोरी, मैं तो लाजकी मारी मर जाउं ॥ ८ ॥

(उप४) भेले श्यामा श्यामरी आज कुंजनमें छोरी, नंदगाम सों आये सभा सब भरसानेकी वामरी  
 ॥ १ ॥ गहवर वन और ओर सांकरी कुंज कुटी निज धाम री ॥ २ ॥ राधेकु मनमोहन कीयो मोहन बनाय  
 दिये नार री ॥ ३ ॥ हाथन मेंहटी पाय मडावर भेंटी लगाईं लाल री ॥ ४ ॥ कलत दास नवनीत पियारो  
 जपूं तुम्हारो नाम री ॥ ५ ॥

(उप५) मैं कैसे छोरी भेलु री या सांवरियाके संग । कोरे कोरे कलश भराये उभमें धोर्यो रंग । ले  
 पियकारी सन्मुख मारी योलीव्हे गई तंग ॥ १ ॥ तबला बाजे सारंगी बाजे और बाजे मुखयंग । श्याम  
 सुंदरकी मुरली बाजे श्रीराधाज्जे संग ॥ २ ॥ लाल गुलाल मल्यो गालनपे मुभ कीनो पयरंग । पकरि  
 भांड भरजोरी कीनी सीभे नये नये ढंग ॥ ३ ॥ छोरीके मिस वदन टटोरे नेक न माने संक । सास नष्ट  
 जो कहुं सुन पावे करे मान मेरो भंग ॥ ४ ॥

(उप६) उडि जारे भंवर तोडे माउंगी । क्योरे भंवर मेरी छतियन बैठ्यो, तेरो कैसे भोज सम्हाउंगी  
 । १ ॥ मेरे प्रीतम श्याम भंवर है, मैं दृजो नाहि निहाउंगी ॥ २ ॥ पुरुषोत्तमप्रभु श्याम भंवर पर  
 न मन धन जोवन वाउंगी ॥ ३ ॥

(उप७) डगर मेरी छांडो श्याम विध जाओगे नैननमें ॥ १ ॥ भूल जाओगे सब यतुराई लावा  
 माउंगी सैननमें ॥ २ ॥ जो तेरे मनमें छोरी भेलनकी तो ले यल कुंजनमें ॥ ३ ॥ योवा यंदन और अरगजा  
 छेरकुंगी झगुनमें ॥ ४ ॥ यंद्रसभी भज बालकृष्ण छबि छबि लागी है तन मनमें ॥ ५ ॥

(उप८) रंग छोरी मयाई दई रे मोहन रसियाने ॥ १ ॥ वृंदावनकी कुंज गलिनमें जाने राधा भुलाय

त  
लई  
उई  
भरे  
जई  
शी  
श्य  
तो  
। क  
तो  
नेई  
भेई  
रई  
गु  
। २  
वा  
भ  
शो  
॥  
नि  
ल  
भ  
॥  
न  
।  
।  
।  
२  
ई



લઈ રે ॥ ૨ ॥ ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદર જાને કેસર ઘુરાય લઈ રે ॥ ૩ ॥ બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ જાને મુરલી બજાય દઈ રે ॥ ૪ ॥ કૃષ્ણજીવન લચ્છીરામકે પ્રભુ જાને ઈકલી બુલાય લઈ રે ॥ ૫ ॥

(૩૫૯) હોરીમં મેરે લગિ જાયગી મતિ મારો દગનકી ચોટ ॥ ૧ ॥ મેં તો લાજ બડે ઘર કુલકી તુમમેં ભરેબડે ખોટ ॥ ૨ ॥ અબકી બેર બચાય ગઈ હોં કરિ ઘુંઘટકી ઓટ ॥ ૩ ॥ રસિક પ્રીતમ વહાં જાય ખેલો જહાં તુમહારી જોટ ॥ ૪ ॥

(૩૬૦) દોહા : ફાગ ખેલનકો શ્યામઘન નિકસે જમનાતીર । ગ્વાલ બાગ ગોપીનકે ખેંચત ડોલત ચીર । ટેક : સુનલે વ્રજનાર સુનલે વ્રજનાર હોરી ખેલનકો આયે તેરે ભરથાર । જાઓ શ્યામ મુરાર જાઓ શ્યામ મુરાર, ક્યા ખેલોગે ફાગ તુમતો ગોકુલકે ગ્વાર ॥ ૧ ॥ ગ્વાર તો ગોરી તેરો ખસમ મોદવા, હમ તો પ્રેમી તેરે યાર, (૨) હોરી ખેલનકો આયે ॥ ૨ ॥ કાહેકો કાન્હ કરત બરજોરી છોડો દુઃખે બૈયાં મોરી । કાલ તો ચૂનર દીની ફાર, આજ ક્યા કીનો હે વિચાર - ક્યા ॥ ૩ ॥ ગોરી મેં તો રીઝ્યો તેરે નવલજોબના, તો બિન લાગે કહું મેરો મન ના, આજ નહીં છોડુંગો વ્રજનાર, કડુંગી રંગનકી ભરમાર, હોરી ॥ ૪ ॥ નેક તો શરમ કરો ઈન સબકી છોડો નાય આજ મેરે બસકી છૂટ ગયો લહેગા ઝબ્બેદાર, ભિગડ ગયો સબ મેરો શુંગાર - ક્યા ॥ ૫ ॥ નર નારીનકો લેખ બહાનો, કાનો આજ ભયો મસ્તાનો, ડરપ ક્યોં ઈત ઉત રહી નિહાર, ચલે ચલ જમના પલ્લી પાર, હોરી ॥ ૬ ॥ ગોદ બેઠ પ્રેમ ગહે નંદલાલા લાલ ભયો હે ગાલ ગુલાલા, પરસ્પર લિપટત વારવાર, સખી મન છાયો મોદ અપાર, હોરી ॥ ૭ ॥

(૩૬૧) ગિરિરાજ વાસ મેં પાઉં વ્રજ તજિ વૈકુંઠ ન જાઉં । વિચરું મેં લતન પતન મેં, ગિરિરાજ તરહટી વન મેં । આન્યોર જતીપુર જન મેં, રાધાકુંડ ગોવર્ધન મેં । કુન્ડનકે કર સ્નાન કરું, જલ પાન પર્યો રહું રજ મેં । દીજો પ્રભુ વારવાર જનમ મોહિ વ્રજ મેં । જો કછુ મિલે પ્રસાદ પાયકે ગોવિંદકે ગુન ગાઉં, વ્રજતજિ ॥ ૧ ॥ પક્ષિન મેં મોર બનૈયો કદમન પે વાસ કરૈયો । ગિરિવર મેં નાય નચૈયો કરૂણા કરકે કુહુ કેયો । ઝાલરસ ઘટનકી ઘોર, કરૂ સુનિ શોર શબ્દ શંખનકે । ધારે મનમોહન મુકુટ મોર પંખનકે । નેત્ર સુફલ જબ હોય કરૂં દર્શન નિજ હિય હુલસાઉં ॥ ૨ ॥ પસુ આદિક મોહિ રચૈયો, પર વ્રજમે વાસ વસૈયો । માનસી ગંગ જલ ખૈયો, રજ મેં વિશ્રામ કરૈયો । નિજ મંદિરકો કર વેલ કરૂંગો ટહલ ચલૂંગો ગાડી મેં । મેં ચલ્યો કરૂં પરિક્રમાકી ઝારી મેં । ગાડી મેં સામાન પ્રભુકા લાદલાદકે લાઉં ॥ ૩ ॥ જો કદમ પ્રભુ મોહિ કીજો ઓર શ્યામ ઢાક મેં દીજો । દધિ લૂટ લૂટકે લીજો, દોના ભર ભરકે પીજો । મેં સદા કરૂં વ્રજબાસ, લગ રહી આસ પ્રભુ મેરે મન મેં । નિજ જનદાસ મોય રાખી પાસ ચરણન મેં । ઘાસીરામ નામ રટ ઘોતર વાર વાર સમજાઉં ॥ ૪ ॥

(૩૬૨) ચુનર બિગર હમારી જાય રંગ જિન ડારો સાંવરિયા । તૂ તો નટખટ છેલ ઓર મેં ભોરી નાગરિયા । ઘરઘરકી તૂ ધેનુ ચરાવે ઓઢે કામરિયા ॥ ૧ ॥ દેર હોય મોય જાન દે ઘરકી છાંડ દે ડગરિયા । ખેલૂ તો સંગ ફાગ હમારી અઈયો બાખરિયા ॥ ૨ ॥ માન કહી ગિર જાય સીસતે જો મેરી ગાગરિયા । મુકુટ પીતાંબર છીન લઉં તેરે કરતે બાંસુરિયા ॥ ૩ ॥ મોહન ચતુર સુજાન છેલ તુમ સબ ગુન આગરિયા । તોસોં કરકે પ્રીત લાલ મેં ભઈ ઉજાગરિયા ॥ ૪ ॥

(૩૬૩) શ્રીઠાકુર ગોકુલનાથ તેરો જગ મેં ડંકા બાજ રહ્યો । ગોકુલપતિ ચાર ભુજાવાલે, હે ગાય ગોપકે રખવાલે, રહે વ્રજવાસિન પે હાથ તેરો જગ મેં ડંકા બાજ રહ્યો ॥ ૧ ॥ તિહારી કરે મંગલા જો કોઈ, મનવાંછિત ફલ પાવે સોઈ, જાકે કટે જનમકે પાત તેરો જગ મેં ડંકા બાજ રહ્યો ॥ ૨ ॥ તુમને ઈંદ્રકો માન ઘટાયો હે